

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Sørvingar vildu hava kirkju úr timbri

men myndugleikarnir vildu hava hana
gjorda úr gróti. Sørvingar vunnu.

Servágs kirkja var í gjár 100 ár. Í hesum sambandi hevur Petur Kruse, lærari í Servági, skrivað søguna hjá kirkjuni, sum í hesum døgum kemur út í bók.

Sjálv hátíðargudstæstan verður sunnudagin 2. november, har Eivind Vilhelm, biskupur, prædikar.

Núverandi kirkjan í Servági er kortini ikki tann fyrsta sørvingar hava havt.

Tað finst ikki nógv skrivligt tilfar um færoyskar kirkjur fyri 1700, men skrivligt prógv er fyri, at kirkja varð bygd í Servági í 1706. Hendan kirkjan stóð til 1932, men í 1777 varð nýggj kirkja bygd, og hevur henda helst verið tann sama, sum hevur staðið til 1842.

Først av ódnarveðri

Hetta árið varð so aftur

nýggj kirkja bygd. Sagt verður um hana, at hon var 24 alin til longdar og 12 alin breið. Hon var úr timbri og hevði flagtekju og torn.

Hendan kirkjan stóð kortini ikki leingi. Náttina millum 7. og 8. januar 1886 först hon av ódnarveðri.

Um hendingina skrivur Petur Kruse í bók síni um Servágs kirkju m.a.:

Tað var trettandakvöld, at hetta óveðrið byrjaði við ringasta kavarakki, menn vita um, og nógvum vindi. Áttin var útnyrðingur norðan, og vandi var fyri, at stórus húsaskaði fór at verða, men lukkan var tann, at kuldin bleiv so nógvur, at flagtekjurnar beiffrystu, og gjørdi tað sitt til, at húsini sluppu undan stórvægis skaða.

Tá var so vanligt, at tá ið óveður leikaði í, gekk gólk uppi um náttina og ansaði eftir, tí tað kom meir enn so fyrri, at tekjurnar rivu. Hesa umrøddu nátt høvdu fólk eisini gingið uppi, og Elsa Heinesen í Sandavági (ættað úr Servági) greiðir frá, at pápi hennara, Olavur í Beitinum, og ein annar maður, høvdu hesa náttina gingið uppi, um so var, at okkurt skuldi borist fyrri. Teir høvdu sæð ljós í húsunum hjá Jóan Paula Joensen (Skælings-Jóan Paula) og fór tí inn hagar at vita, hvussu til stóð. Teir tósa aftur og fram um hetta illveðrið, og tá segði Jóan Pauli, at hann hevði hørt kirkjuklokkuna ringja, so tað

mundi fara at verða verri enn. Heta, at hann hevði hørt klokkuna ringja, skal vist passa við, at tá er tornið farið um koll, og á veg niður í kirkjugarðin hevur kúlurin sligið imóti, og er tað vist hetta, maðurin hevur hørt.

Fólk vildu hava kirkjuna afturgjorda sum skjótast, men myndugleikunum líkaði ikki at gera hana aftur úr timbri; teir vildu hava hana gjorda úr gróti, men sørvingar vildu so fegin hava hana gjorda úr timbri, av tí at hitt bleiv so drúgt.

Tað varð tí einki gjørt við kirkjuna fyrri fyrst. — Hvíld frá januar og út í apríl mánað. Tá fingur teir svar frá myndugleikunum, at teir kundu byggja kirkjuna úr timbri, og so varð byrjað beinanvegin — u.l. hálvan apríl.

Nú var víðurin komin, og menninir, ið gjørdu

hana, vóru summir sørvingar og summir úr Miðvági, ein maður úr Bø, og Dánjal Niclasen var formaður fyri arbeiðinum. Av teimum, ið arbeiddu, kunnu t.d. nevast Isak Johansen (Isak í Stórastovu, deknurin), Jens Chr. Johansen, Jóhan Jákup Danielsen (snikkarin) og Jákup Joensen úr Nýggjustovu.

Arbeiðið gekk bæði væl og skjótt — fólkíð var ógvuliga lagaligt — t.d. kunnu nevast útróðrarmenninir, teir røðu dagliga út, og tá ið tað bar soleiðis á, at teir komu heldur tidliga aftur, so fóru allir í kirkjuna at helva. Øll hjálptu til — hvør í sínum lagi — maður og kvinna, og smádreingirnir, teir komu at vinda á hvørvisteinunum og hjálptu nógv til.

Tá ið tey væntaðu útróðrarmenninir, blivu

høvlnarir gjørdir til, og so sótu teir har og hølvaðu so nógv, sum rúmaðust. Ein gamal maður úr Miðvági, Harald á Ryggi, plagdi at siga og svarthelva.

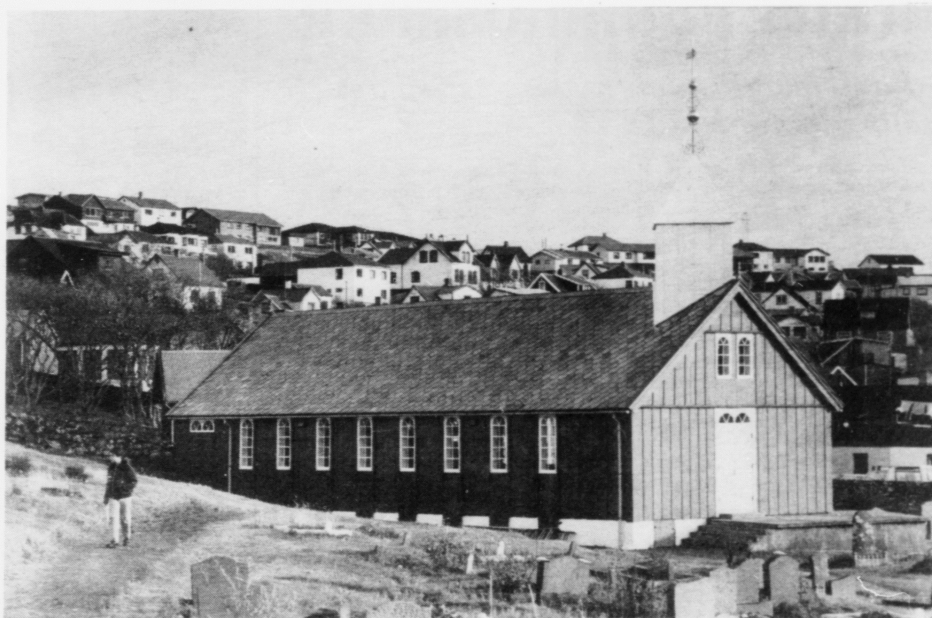
Alt varð gjørt við hond. Hvørt einasta bretti er handgjørt. Tað er hølvað og plott alt samalt, sum í kirkjuni er. Tað er so at siga ikki eitt einasta sprek, sum ikki er handarbeitt, uttan geriktini um hurðarnar inni í kórinum og onkur listi á prædiku-stólinum.

25. oktober sama ár varð kirkjan vígd.

Bókin um Servágs kirkju er 140 síður og kostar 100 krónur. Allur peningurin, sum kemur inn fyri bókina, fer til kirkjuna.

Í bókini er søguligt yvir-lit yvir kirkjurnar í Servági, kirkjutænarnar, kirkjuráðslimir, prestar í Vága prestagjaldi og jarðarferðir síðani 1874.

tór.

Dávid Johannesen er sóknarprestur við Servágs kirkju

Ymiskt umvælingararbeiði er gjørt í samband við 100 ára dagin